

Iz zaklada naših pregovorov.

58. Kakor se posojuje, tako se vračuje.

Posojevanje je zelo imenitna reč za socialno življenje. To nam izpričujejo mnogoštevilne posojilnice. Pa ne le posojila v denarjih, marveč tudi posojila drugih, za življenje potrebnih reči so skoro neizogibna. Kolikrat reši dober sosed svojega soseda iz največje zadrege, ako mu posodi kako orodje, živino za delo, ali tudi za kuho kaj, ako je nenadno pošlo itd. Zlasti je to potrebno v oddaljenih in samotnih krajih, kjer ni mogoče kupiti vseh potrebščin; večkrat bi bilo pa tudi potratno, ko bi si moral človek nakupovati takih reči, ki jih le redkokrat rabi.

Posojevanje je pa še posebno v moralnem oziru velikega pomena, ker podpira medsebojno slogo in prijateljstvo. Kdor prosi na posodo, kaže zaupanje do onega, katerega naprosi; kdor pa rad posojuje, razodeva blago srce in krščansko ljubezen.

Pri denarnem posojilu se vrača navadno z obrestmi. Ob navadnem posojevanju pa se vračajo le posojene reči ali enake vrednosti. Vendar je pa tudi tu neka tiha zaveza med poštenimi ljudmi: „Zdaj jaz posodim; kadar bom pa jaz kaj potreboval, boš pa ti meni.“ In v tem smislu je pač vsaka dobrota in usluga nekakšno posojilo, ki ga dobri in plemeniti ljudje ne ostajajo radi dolžni. Saj se že v ljudski govorici zasleduje nekaj sličnega, n. pr. pot posoditi komu = izpremiti ga.

Kakor pa dobrota izvabi dobrotno povračilo, enako trdosrčnost zapira tudi drugim srce in roke; kdor pa dela krivico in škodo, pa celó izzivlja maščevanje.

Upam, da je zdaj vsakomur jasen pregovor: „Kakor se posojuje, tako se vrača.“ Pomenja nekako isto kot Jezusov zlati nauk: „S kakršno mero merite, s tako se vam bo odmerilo“; ali: „Blagor usmiljenim, ker dosegli bodo usmiljenje.“ Seveda priporoča Zveličar še tudi krščansko ljubezen in popolnost, ki veleva, da ne smemo povračevati hudega s hudim ter za svoja dobra dela ne pričakovati povračila že na tem svetu. „Kadar napraviš kosilo ali večerjo, nikar ne vabi svojih prijateljev, ne svojih bratov, ne sorodnikov, ne bogatih sosedov, da te morda tudi oni ne povabijo in se ti povrne. Marveč, kadar napraviš gostovanje, povabi uboge, kruljeve in slepe ...“

Rešitev naloge v št. 5.

Š						n
	m	a	r	t	a	
	D	a	n	t	e	
	n	a	r	d	a	
	o	g	e	n	j	
	a	t	o	m	i	
j						c

Pravo rešili: Aleš Fani, Černe Lenčka in Vilfan Tončka, samostanske gojenke v Šmihelu pri Novem mestu; Triller Neža, učenka III. razr. v Škofji Loki; Marinko Josip, dijak, Bobnar Alojzija, učenka V. razreda

v Novem mestu; Marinko Amalija, učenka V. razreda v Šmihelu; Picelj Franc, učenec IV. razr. v Novem mestu; Zartl Lojzika, Vrbnjak Micika, Santi Micika in Ostrc Anica, Budja Micika, učenke V. razr. pri Sv. Križu na murskem polju; Kogovšek Jakob v Dravljah; Welt Marija, Belec Alojzija, Rošker Marija, Pihlar Otilija, učenke V. razr. Franc-Jožefove dekl. šole v Ljutomeru; Jereb Franica, Podpečan Malči, Mešek Fanci, Gobec Marta in R., Velnar Mici, Živko Ljubica, Stanetič Tilka, učiteljske kandidatnje pri č. šolskih sestrah v Mariboru; Scheligo Irma in Vorschitz Marija, stud. paed. v Mariboru; Lorber Betka, Princ Micika, Hamer Katka, Rozman Micika, učenke V. razr. pri Sv. Ilju v Slov. goricah; Margon Marija, učenka II. razr. pri č. uršulinkah v Ljubljani; Tramte Minka, uč. III. razr., Jalen Ivanka, Kmet Minka, Klofutar Dora, Draksler Ivanka, Kralj Lizi, Kalingar Malči, Mikuš Anica, Mali Angela, Mayr Anica, Paulin Tinca, Kramer Olga, Debelak Minka, Rant Mici, učenke II. razreda in Mauer Mimica, učenka I. razr. v meščanski šoli uršul. samostana v Škofji Loki.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravništvo sv. Petra cesta št. 78, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripravniški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.